

hoteč ga rešiti v dramatičnem proizvodu, kjer nam mora kazati dejanje, kar se godi v človeški duši. Da se je g. pisatelj lotil tako težke zadače, je vsega priznanja vredno, in če se mu poskus ni posrečil v vsakem oziru, mu to ne sme vzeti poguma. Za sedaj naj se njegova drama le igra na našem odru taka, kakršna je; sčasoma g. pisatelju morda samo ob sebi pride na misel, kako bi se dali še ti ali oni motivi predrugačiti in poglobiti.

Pred vsem pa svetujemo g. pisatelju, naj ne obstane pri tem prvem poskusu. Talent ima, in nikjer ne pogrešamo talentov bolj, nego na dramatičnem polju. —

Predstavljala se je igra prav vrlo. Gospod Inemann je izvedel svojo jako težko ulogo umetniško dovršeno. Gospod Verovšek se je tudi salonu že popolnoma privadil; igral je ulogo tvorničarjevo dostojno in spretno. Sploh se nadejamo od tega igralca najboljših uspehov, ker se nam zdi, da se loti vsake svoje uloge s pravo vnemo. Prav ljubka je bila gospica Slavčeva; držala se je povsod pravih mej in ni nikjer pretiravala, dasi se ji je nudilo v ulogi Nedini dovolj prilike za to. Gospica Teršova je dosegla v obeh ekstremih, v katerih se giblje uloga Verina, jako lep uspeh. Tudi gospa Danilova nam je vseskozi ugajala; baron je bil, rekli bi, pisan kakor nalašč za gospoda Danila, zato mu nimamo ničesar očitati. —

O drugih predstavah prihodnjič.

Z.

**Prof. Šime Ljubić** †. V svojem rodnem mestu, v Starem trgu na otoku Hvaru v Dalmaciji, je umrl v ponedeljek dne 19. oktobra eden najodličnejših sinov bratovskega nam naroda hrvaškega, znameniti učenjak Šime Ljubić. Pokojnik se je rodil 24. maja 1822. l. Že kot mlad duhovnik se je jel baviti s hrvaško književnostjo in začel študirati arheologijo. Leta 1855. je šel na Dunaj ter bil slušatelj Miklošiča in Jägra ter je objavil več zgodovinskih razprav. Postal je potem profesor na spletski gimnaziji; odtod je prišel najprej v Osek, potem v Reko, naposled pa je postal ravnatelj zagrebskega muzeja. Ljubić je ogromno mnogo spisal in si pridobil za zgodovino svoje domovine neizmernih zaslug. Pokojnik je bil član jugoslovanske akademije. Bodi mu časten spomin!

**Matica Hrvatska** razpošilja ravnokar svoje letno poročilo za upravno leto 1895. Knjige za l. 1896. bodo skoro dotiskane ter se bodo razpošiljale okolo Božiča. Vseh knjig bode letos trinajst; deset njih kot redni, vsakoletni dar društvnikom, tri knjige pa se bodo prodajale članom »Matice« po znižani ceni.

Društvene prinose za leto 1896. je plačati najdalje do početka decembra. Članovi se torej opozarjajo, naj čim preje store svojo dolžnost; kajti v interesu reda in gospodarstva »Matica« ne more popustiti določila: da se knjige »Matice« ne pošiljajo nikomur, ki ni plačal članarine.

»Matica Hrvatska« reče lahko, da je v tem letu storila vse, da kar najobilneje obdari svoje članove in z ozirom na najrazličnejše književne potrebe. »Matica« ima sedaj 11.500 članov in se nadeja, da se to število še pomnoži. Zajedno pa prosi »Matica Hrvatska« svoje imovitejše člane, naj bi jo podpirali z naročevanjem knjig, katere izdaja v svoji založbi. Posebno opozarja še na izdanje »Hrvatskih narodnih pjesama«.

Uprava »Matice Hrvatske«.